

Hon stod och väntade på någon vänlig själ.
Jag var på väg från en Akilles häl.
Ingenting, och allt som fanns.
Överallt och ingenstans.

Och det var vår, men det var kallt.
Vägen var vit av snön som smalt.
Jag sakta', sakta', sakta' ner och stanna' till.
Hon tog sin väska och hoppade in.

Och jag kommer aldrig hem igen.
Nej, jag kommer aldrig hem igen.
Sitt inte och vänta, mina vänner.
För jag kommer aldrig hem igen.

Hon sa: Jag är inte den som du tror.
Du kanske inte heller är den du är.
Hon tog mina händer, jag ville bara följa hennes steg.
Hon tog sina vingar och flög iväg.

Och jag kommer aldrig hem igen.
Nej, jag kommer aldrig hem igen.
Sitt inte och vänta, mina vänner.
För jag kommer aldrig hem igen.